

РЕШЕНИЕ

№ 4474

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4840** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез юристконсулт И. срещу решение от 24.03.2021г., постановено по н.а.х.д.№14881/2020 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 109 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия Г № 0020381, издаден от СДВР, с който на [фирма] е наложено административно наказание на основание чл. 638, ал. 4 във вр. с ал.1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Счита за неправилни и необосновани мотивите на СРС, че при издаване на ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения, като липсва пълно и ясно описание на нарушението и на обстоятелствата, при което е установено. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ.

Касаторът СДВР, р.пр., не се представлява в съдз. и не ангажира становище по делото.

Ответникът по касационната жалба на [фирма], р.пр., не изпраща представител в съд.з. В представено по делото писмено становище от пълномощника му адв.А. се оспорва жалбата. Претендира се за направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение по делото, че касационната жалба е неоснователна.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 17.08.2020 г. в 19:21 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица] – магазин „хонда“ с посока на движение от [улица]към АОколовръстен път е заснет с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 №11743ее товарен автомобил „Б. Х 5 Х Д. 30 Д” с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма].

За констатираното нарушение е издаден процесния електронен фиш за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че при издаване на ЕФ е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като липсва описание на същото, поради което го е отменил.

Административен Съд С.-град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е връчено на касатора на 29.03.2021х. Жалбата е подадена чрез СРС на 02.04.2021г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. По същественото ѝ съдът взе предвид следното:

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято

територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, не съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП относно неговото съдържание - липсва описание на нарушението. Следвало е да се посочат конкретните обективни признаци на нарушението, а не само цифровото им изражение. С разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е указано, че всеки притежател на МПС е длъжен да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при несклучването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективиращи признаци.

В разглеждания казус в ЕФ липсва описание на обстоятелството, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. В този смисъл следва да бъде споделен извода на първоинстанционния съд, че липсата на описание на нарушението е довело до ограничаване на възможността на нарушителя да разбере какво нарушение е извършил.

Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, представлява съществен порок на ЕФ и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във връзка с чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.03.2021г., постановено по н.а.х.д.№14881/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 109 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 400 (четиристотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.